

ikke kendes derovre, det spiller ikke nogen Rolle; det er mest Oplæsning af Biblen, som det kommer an paa, saaledes at der ikke kræves de store Sprogkundskaber, som det ærede Medlem vistnok gik ud fra, for at vedkommende skulde kunne gøre Fyldest som Præst.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det er kun et enkelt Punkt, hvorom jeg ønsker at udtale mig, det er de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Flertallet gjorde med Hensyn til Aandssvageanstalterne. Ja, hvad for det første angaar Spørgsmaalet om Forskel i Betalingen, er der jo en Forskel, som først efterhaanden vil forsvinde, naar de Alumner derude, som oprindelig ere antagne for en mindre Betaling end den nugældende, dø bort, idet Bestyrelsen har fundet det inhumant at forhøje Betalingen for disse Mennesker, som i sin Tid ere optagne for en saa lav Betaling, at Anstalten ikke kan være tjent med det, men Anstalten heller vil bære Tabet end forhøje Betalingen for disse fattige Mennesker; men som Regel vil det for Fremtiden blive saaledes, at Betalingen bliver ens for alle. Imidlertid vil der altid komme Tilfælde, hvor der er Forskel, og hvor man maa være glad ved, at der er Forskel, idet Anstalten ledes paa en saa human Maade, at det sker af og til og maaske endda ikke saa ganske sjældent, at aandssvage Mennesker, som i høj Grad trænge til Optagelse, og for hvem det fornødne Beløb ikke kan skaffes til Veje, alligevel optages, og at Anstalterne paatage sig at bære Tabet derved. Det kan selvfølgelig kun ske undtagelsesvis, men der vil altid være saadanne Tilfælde, og man maa jo være glad ved, at Anstalterne ere i Stand til at udvise en saadan Humanitet.

Med Hensyn til Pladsforholdene skal jeg ikke udtale mig nærmere, da den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa, at Ministeriet har forelagt det andet Ting et Lovforslag i saa Henseende, som jeg haaber endnu skal kunne fremmes saaledes, at det kan komme herop i denne Samling. — Hvad Sammenslutningen af Anstalterne angaar, maa jeg gøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører tager fejl, hvad han i øvrigt er ganske uskyldig i, naar han antager, at der slet ikke er gjort Skridt for at fremkalde en Sammenslutning. Tanken herom har været for, lige siden Loven om de Kellerske Anstalter var til Behandling her i Tinget. Jeg var den Gang Formand for det paagældende

Udvalg og tillod mig at arbejde derpaa, ligeledes har min Formand som Kultusminister arbejdet derpaa, og jeg har paa ny Forslag fremme derom, men det støder paa forskellige Vanskeligheder, som ikke ville blive mindre, naar nu de Kellerske Anstalter flyttes til Jylland. Sammenslutningsspørgsmaalet er et Spørgsmaal, som Ministeriet stadig har sin Opmærksomhed henvendt paa, men jeg kan ikke svare paa, naar Sammenslutningen kan ske, eller hvilken Udsigt der er til, at den kan komme i Stand i en nær Fremtid. — Hvad de planlagte Nybygninger angaar, som omtales i Statsrevisionens Betænkning, maa jeg udtale min Glæde over, at den ærede Ordfører ytrede, at det havde stødt ham, at der er gjort en saadan Bemærkning af Statsrevisorerne, og at de derved ere gaaede ind paa noget, som de vistnok ikke have Kompetence til at komme ind paa. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at Anstalterne ere stillede forskelligt over for Regeringen. Med Hensyn til de Kellerske Anstalter, er Stillingen den, at det i den af Rigsdagen vedtagne Lov udtrykkelig er sagt, at Direktionen afgør alle Sager vedrørende Køb og Salg af Anstalternes Ejendomme, Laan, Nybygninger, ny Anlæg; dog fordres til Afhændelse af Anstalternes nuværende Grunde og Bygninger, til Optagelse af Laan og til Udvidelser, som kræve Nybygninger, Ministerens Samtykke. Der er altsaa her givet Anstalterne en Frihed og Selvstændighed, som bør gives dem, og som medfører, at man fra Rigsdagens Side maa erindre, at det er ikke Statsanstalter, men efter Rigsdagens eget Ønske en selvejende Institution. Som selvejende Institution have disse Anstalter en Frihed, der er lovlige bestemt. Det gamle Bakkehus og Ebberødgaard ere endnu friere stillede. Det er fuldstændig private Stiftelser, som kun staa i det Forhold til Regeringen, at Regeringen betaler Halvdelen af Beløbet for en Del af de Patienter, der optages, og at Regeringen derfor faar en vis Indflydelse paa Styrelsen af Anstalterne, hvilket Anstalterne selv have godkendt ved stadig at vælge Kultusministeriets Departementschef til Formand i Direktionen, netop for at der skal være en saadan Forbindelse mellem Regeringen og Anstalterne. Til Opførelse af ny Bygninger have disse Anstalter som private Stiftelser fuldstændig Ret. At Staten af den Grund skulde nægte at give Tilskud for de Patienter, der findes der, er noget, man slet ikke kan tænke sig, thi man vil vel ikke fra Statens Side kunne ønske disse